

[Krag.]

at holde Arbejdskraften paa Landet, saa længe der dør overhovedet er Arbejds- muligheder. Heller ikke har vi, som jeg udtrykte det for lidt siden, med Hensyn til det ministerielle Forslag, ment at kunne gaa med til Bestemmelsen om Kommuner- nes Kontingentbetaling for Arbejdslø- shedskassemedlemmer, men vi har dog ikke ment at ville foreslaa at berøve Arbejds- løshedskasserne det fulde Kontingent, men har fastsat i § 12 en Bestemmelse om, at Kontingentet ikke maa sættes højere end til en Trediedel af det vedtægtsmæssige, og naar man saa erindrer den Adgang, der i den almindelige Arbejdsløshedslovgivning er aaben for Kommunerne til at betale en vis Del af Arbejdsløshedskassernes Kontingent, saa vil man se, at vi dér for de arbejds- løse, der er vanskeligt stillede, har aabnet en Adgang til Kontingentfritagelse, som jeg tror vil være af Betydning for de vedkom- mende, og som jeg ogsaa haaber, man fra anden Side vil anerkende.

Ja, jeg har nu hermed gennemgaaet de Forslag, vi paa dette Omraade har stillet, og jeg maa sige, at jeg havde til disse For- slag knyttet væsentlig større Forhaab- ninger, end jeg har faaet indfriet, jeg havde gjort det under Hensyn til det kon- servative Folkepartis Stilling til hele dette Problem gennem Aarene.

Jeg har set et eller andet Sted Politik defineret som det uforudsetes og det uforud- seeliges Kunst. Ja, det er ganske sikkert en meget daarlig Definition, den rummer paa ingen Maade nogen synderlig Del af det poli- tiske Livs Indhold, men dog — noget af en Sandhed siger ogsaa denne Definition, thi det er jo saaledes, at Brændpunkterne i det politiske Liv hyppigt netop nedfældes i Cen- trum af uforudsete og uforudseelige Begiven- heds Hvirvel. Thi naar nu hele Landets Øjne i Dag er vendt mod Rigsdagen, saa er det jo netop, fordi Braget af det uforudsete og det uforudseelige har vakt alle i det dan- ske Samfund af Dvale, vakt det hele Folks politiske, saglige og taktiske Interesse, et Brag, stærkere og for mange maaske mere foruroligende end det, den knuste Suppe- terrin udsendte i 1929, thi hele denne Dags og den kommende Tids politiske Bølger vil jo nu, som da, udgaa fra det konservative Folkepartis Kovending, og for Partiet gan- ske afgjort højst værdiløse Kovending, ud- gaa fra det Parti, som i Dag afsværges For- tids Dumhed og vender sig til sit eget Spy, for at citere „Politiken“s smukke Skildring af, hvad Regeringsforslagene krævede af

Venstre. Ja, disse Krav rettedes til Venstre, men det blev det konservative Parti, som gik i Tøjet og opfyldte dem. For Venstre serverede man Kaalen, opfordrede os til at spytte og derefter til at søbe — vi havde ikke nogen Appetit paa den Vare, men de Konservative meldte sig til at foretage Cere- monien.

Derfor staar vi ogsaa i Dag umiddelbart foran Vedtagelsen af den højtærede Social- ministers Lovforslag om midlertidig Hjælp til arbejdsløse som et i social Henseende ganske isoleret Forslag, uden at der gennem dette i ringeste Maade banes Vej til en Op- bygning af Særhjælpen paa forsikringsmæssig Grund, ja endog saaledes, at der, som jeg om lidt skal komme tilbage til, spærres af i Fremtiden for saadanne Muligheder. Et stort politisk Parti har virkelig i Dag med koldt Blod gjort op med sin socialpolitisk bærende Idé, fejlet den af Bordet —, ja, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ler en Smule anstrengt, og jeg forstaar det godt, thi Forholdet er faktisk det, at Forsikringsprin- cippet som Basis for Udvikling af den sociale Lovgivning har man vendt Ryggen, og Mu- lighederne for at føre det frem til Sejr paa dette saa overordentlig betydningsfulde Om- raade har man ganske og aldeles forskertset ved at tiltræde det Forslag, som den højtære- de Socialminister har stillet. Med koldt Blod har man kastet los fra det Selvhjælps- Bolværk, som dog hidtil ogsaa for det kon- servative Parti, og netop paa Arbejdslø- hedsomraadet, har været solidt nok til at dæmme op mod Socialradikalismens dema- gogiske Understøttelsespolitik. Og det nytter ikke, at man henviser til, at der skal for- handles videre, for det bliver i Luften frit svævende Forhandlinger, som kun vil frem- kalde paa de social-radikale Medlemmers Ansigter i denne Sal et stort Smil og maaske inderst inde en Medynk med de Daarer, som har kunnet lade sig binde paa Ærmet. (Latter). Ja, jeg forstaar godt, de Herrer ler — de diskonterer den komiske Situation paa Forhaand.

Det Lovforslag, som nu om lidt sand- synligvis vil være vedtaget, betyder jo . . . (Trier: Om lidt!). Ja, det er ikke vedtaget endnu, men om lidt vil det nok blive det, det antager jeg ogsaa; det ærede Medlem Hr. Trier troede, at det allerede var det, og forbavsedes over, at det ikke er det, men der skal dog visse Formaliteter til, alt kan dog ikke laves bag Kulisserne, det maa ogsaa frem i Dagens Lys, frem for Tingets Dom. Men altsaa, naar dette Forslag er vedtaget, er Kommunerne pligtige til at